

# समानान्तर चेतावनयिँ — संख्या तीन

प्रकाशतिवाक्य के स्वर्गदूतों की क्रमिकी जाँच-परख की प्रक्रिया: भवष्यसूचक संदेशों का सामर्थ्यकरण

Jeff Pippenger  
2023-08-08

Päätimme edellisen artikkelin toteamalla, että kaikilla kolmella Ilmestyskirjan neljäntoista luvun enkelillä on sanoma käsissään. Toisen ja kolmannen enkelin todetaan laskeutuessaan sanomansa kanssa kantavan mukanaan ”pergamenttikääröä”. Kukin enkeli edustaa sanomaa, ja kunkin sanoman saapuminen aiheuttaa vaikutuksen. Ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798. Tuo sanoma avattiin, ja tieto tulevasta tuomiosta lisääntyi. Tuo tiedon lisääntyminen synnytti kaksi palvojien luokkaa. Kun toinen enkeli saapui, protestanttien lankeemusta koskeva sanoma avattiin, ja tieto lisääntyi ja kaksi luokkaa syntyi. Kun Keskiyön huudon sanoma saapui 22. lokakuuta 1844, se avattiin Exeterin leirikokouksessa, ja tieto lisääntyi ja syntyi kaksi neitsyiden luokkaa. Kun kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844, kolmannen enkelin sanoma ja kaikki, mitä se edustaa, avattiin, ja tieto lisääntyi ja syntyi kaksi luokkaa.

Toinen ominaisuus, joka enkeleissä voidaan havaita, liittyy enkelin sanomien voimaannuttamiseen. Toisen enkelin sanoma voimaannutettiin keskiyön huudon sanomalla, kuten edellinen artikkeli osoitti, mutta keskiyön huutoa ei kuvata yhtenä enkelinä, vaan sitä edustavat monet enkelit. Historia, joka vastasi toista enkeliä ja keskiyön huutoa, osoittaa, että toisen enkelin sanoma voimaannutettiin silloin, kun keskiyön huuto yhtyi siihen. Samassa kirjassa meille kerrotaan:

”Näin enkelien kiiruhtavan edestakaisin taivaassa. He laskeutuivat maan päälle ja nousivat jälleen taivaaseen valmistellen jonkin tärkeän tapahtuman täyttymistä. Sitten näin toisen väkevän enkelin saaneen tehtäväksi laskeutua maan päälle, yhtyä äänellään kolmanteen enkeliin ja antaa voimaa ja tehoa hänen sanomalleen. Enkelille annettiin suuri voima ja kirkkaus, ja hänen laskeutuessaan maa valkeni hänen kirkkaudestaan. Valo, joka kulki tämän enkelin edellä ja seurasi hänen jäljessään, tunkeutui kaikkialle, kun hän huusi voimallisesti, suurella äänellä, sanoen: Suuri Babylon on kukistunut, kukistunut, ja siitä on tullut riivaajien asuinsija ja jokaisen saastaisen hengen tyyssija ja jokaisen saastaisen ja vihattavan linnun häkki. Sanoma Babylonin kukistumisesta, sellaisena kuin toinen enkeli sen julisti, annetaan jälleen, lisättynä niillä turmeluksilla, jotka ovat tunkeutuneet seurakuntiin vuodesta 1844 lähtien. Tämän enkelin työ tulee oikeaan aikaan ja yhtyy kolmannen enkelin sanoman viimeiseen suureen työhön, sen paisuessa kovaksi huudoksi. Ja Jumalan kansaa valmistetaan kaikkialla kestämään kiusauksen hetkellä, jonka he pian kohtaavat. Näin suuren valon lepäävän heidän yllään, ja he yhtyivät sanomaan ja julistivat pelottomasti suurella voimalla kolmannen enkelin sanoman.”

“Enkeleitä lähetettiin avustamaan taivaasta tullutta väkevää enkeliä, ja minä kuulin ääniä, jotka näyttivät kaikuvaan kaikkialla: Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osaksenne hänen vitsauksiaan; sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Tämä sanoma näytti

olevan lisäys kolmanteen sanomaan ja liittyi siihen, samoin kuin keskiön huuto liittyi toisen enkelin sanomaan vuonna 1844. Jumalan kirkkaus lepäsi kärsivällisten, odottavien pyhien yllä, ja he antoivat pelottomasti viimeisen vakavan varoituksen julistaen Babylonin kukistumista ja kutsuen Jumalan kansaa lähtemään siitä ulos, jotta he välttyisivät sen kauhistavalta tuomiolta.” Spiritual Gifts, osa 1, 193, 194.

Keskiön huuto liittyi toiseen enkeliin, ja Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli liittyi kolmanteen enkeliin, ja liittyessään kolmanteen enkeliin hän toistaa Keskiön huudon ja toisen enkelin yhtymisen adventismin alussa. Kahden todistajan, toisen ja kolmannen enkelin, perusteella jokaisella enkelin sanomalla on toissijainen sanoma, joka antaa sille voiman. Nämä kaksi todistajaa opettavat, että kun ensimmäisen enkelin sanoma tuli historiaan, sen jälkeen täytyi tulla ajankohta, jolloin tuo sanoma vahvistettiin toissijaisella sanomalla. Tämä piti tietenkin paikkansa myös ensimmäisen enkelin kohdalla. Pitkän lainauksen ensimmäisessä kappaleessa, jonka juuri esitimme, sisar White liittyy ensimmäiseen enkeliin samat tuntomerkit, jotka Johannes antaa Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelille, kun hän toteaa: ”Minulle kerrottiin, että hänen tehtävänään oli valaista maa kirkkaudellaan ja varoittaa ihmistä Jumalan tulevasta vihasta.” On selvää, että tässä kohdassa hän viittaa ensimmäiseen enkeliin.

Ensimmäisen enkelin sanoma saapui vuonna 1798, ja sen jälkeen se sai voiman 11. elokuuta 1840, jolloin ottomaanien valta-asema lakkasi. Siinä vaiheessa Ilmestyskirjan kymmenennen luvun väkevä enkeli laskeutui alas taivaasta ja asetti toisen jalkansa maan päälle ja toisen meren päälle. Hän edustaa ensimmäisen enkelin voimaannuttamista, ja juuri tämä osoittaa ensimmäisen enkelin työn samaksi työksi kuin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin työ. Molempien tuli valaista maa kirkkaudellaan, mutta Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli liittyi kolmanteen enkeliin, aivan kuten keskiön huuto liittyi toiseen enkeliin ja aivan kuten se enkeli, joka laskeutui Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa, liittyi ensimmäiseen enkeliin.

Sen tähden, kun ensimmäinen enkeli saapui, sinetöitynä ollut sanoma avattiin, ja se tuotti kaksi palvojien luokkaa. Kun ensimmäisen enkelin sanoma sai voimansa Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeliltä, hänen kädessään oli pieni kirja, jonka hän käski Johannesta syödä; tämä osoittaa, että hän toi sanoman, avasi sen sinetit ja että se tuotti kaksi palvojien luokkaa. Kun toinen enkeli, Keskiön huuto, ja kolmas enkeli saapuivat, avattiin sanoma, joka koetteli ja tuotti kaksi palvojien luokkaa.

Tarkastelemamme kohta korostaa vertaamalla Kristuksen historiaa milleriittien historiaan, että milleriittien historiassa tapahtunut peräkkäinen koettelemisprosessi tapahtui myös Kristuksen päivinä, jolloin muinaisen Israelin aika päättyi. Jos peräkkäinen koettelemisprosessi tapahtui hengellisen Israelin alussa ja muinaisen Israelin lopussa, niin hengellisen Israelin lopussa tulee olemaan peräkkäinen koettelemisprosessi, samoin kuin muinaisen Israelin alussa.

Milleriläisessä historiassa tämä kuvaisi viittä sinettien avaamista, jotka koettelivat ja tuottivat kaksi palvojien luokkaa vuodesta 1798 aina 22. lokakuuta 1844 saakka. Tekstikohta opettaa selvästi, että jos epäonnistut yhdessä koetuksessa, et läpäise seuraavaa koetusta, sillä et edes yritä. On myös selvää, että Kristuksen aikana koetusprosessi päättyy siihen, että entinen valittu liittokansa on

pelastussuunnitelman suhteen täydellisessä pimeydessä. Daniel ja Johannes edustavat niitä, jotka kuuntelevat takanaan olevaa ääntä, niitä, jotka läpäisivät asteittaisen koetusprosessin, joka edellytti jokaisen uuden avatun totuuden yksilöllistä tutkimista.

Danielin ja Ilmestyskirjan kirjat ovat yksi kirja, ja Daniel ja Johannes ovat tuon yhden kirjan kaksi todistajaa. Toinen todistaja on kirjan alku, ja toinen todistaja on kirjan loppu. Molemmat todistajat kokivat kuoleman ja ylösnousemuksen vertauskuvallisesti; toista vainosi Meedo-Persian valtakunta (joka esikuvallisesti tarkoittaa Yhdysvaltoja), ja toista vainosi Rooma (joka esikuvallisesti tarkoittaa paaviutta). Johannesta vainotaan, koska hän pitää sapatin, mikä vastaa sitä, että Danielia vainottiin hänen kieltäytyttyään muuttamasta jumalanpalveluskäytäntöjään. Yhdessä he edustavat niitä maailman lopussa eläviä, joita vainotaan, koska he kieltäytyvät hyväksymästä sunnuntain palvontaa seitsemännen päivän sapatin sijaan.

Danielin ja Johanneksen edustama kansa on tai tulee olemaan niitä, jotka sinetöidään, sillä kun Daniel pantiin leijonien luolaan sen tähden, ettei hän totellut kuninkaan ”käskyä”, kuningas sinetöi kiven, jotta tarkoitusta ei muutettaisi. Daniel sinetöitiin iankaikkisuutta varten, koska kuninkaan käskyä eikä myöskään hänen sinettinsä valtuutta voitu muuttaa meedialaisten ja persialaisten lakien mukaan. Kuninkaan sinetti pantiin kiven päälle, ja ovi suljettiin. Ovi suljetaan sunnuntailain aikana, eikä kukaan voi avata sitä ovea, aivan kuten ovi suljettiin 22. lokakuuta 1844. Tämä oli yksinkertainen havainnollistus siitä, miten tärkeää on ottaa huomioon paitsi ne profeetalliset tapahtumat, jotka esitetään profetiassa, myös niiden olosuhteiden merkitys, jotka ympäröivät profeettaa silloin, kun hänet kuvataan kertomuksessa.

Kuitenkin tämäkin on havainnollistus siitä voimasta, joka on siinä, että alkua (Danielin kirjaa) tarkastellaan yhdessä lopun (Ilmestyskirjan) kanssa saman profetian kahtena todistajana, sillä kaksi todistajaa on se, mitä vaaditaan raamatullisen tosiasian vahvistamiseksi. Sekä ennustetut tapahtumat että profeettojen toiminnan havainnollistus profetian yhteydessä ovat molemmat innoitettuja.

Jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta ja on hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin täysin valmistunut. 2. Timoteukselle 3:16, 17.

Jos Raamatun ennustetut tapahtumat kuvaavat maailman loppua, silloin myös profeetan ja hänen ympäristönsä kuvaus silloin, kun hän vastaanottaa ennustuksen ja todistaa siitä, on kuvaus maailman lopusta. Sen tähden, kun profeetan ympäristö ja toiminta esitetään profeetallisena kuvauksena, profeetta on kuvaus Jumalan kansasta maailman lopulla. Kun tämä ymmärrys on paikoillaan, niin kun yhdistämme Malakian Elia-ennustuksen linjan Ilmestyskirjan neljäntoista ja kahdeksantoista luvun linjoihin, ne kaikki todistavat viimeisen varoitussanoman historiasta—mutta niiden todistus on kaksiosainen.

Sanoma muodostuu ennustetuista tapahtumista, jotka ovat Jumalan kansan ulkopuolella, ja toissijainen todistus muodostuu profeetan kokemuksesta sanomaa vastaanottaessaan ja julistaessaan. Adventismin tienraivaajat tunnistivat profeetallisen käsitteen kahdesta profeetallisesta linjasta, jotka edustavat saman historian ulkoista ja sisäistä puolta, ja saattivat sen

julkisesti dokumentoiduksi. Mielestäni klassinen esimerkki tästä sovelluksesta tienraivaajien työssä on se, kun he osoittavat, että Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa ja Ilmestyskirjan seitsemän sinettiä ovat rinnakkaisia historioita, jotka ilmaisevat seurakunnan sisäisen ja ulkoisen historian. Sinetit edustavat ulkoista historiaa, seurakunnat sisäistä.

Malakian Elia-sanoma, Ilmestyskirjan neljästoista ja kahdeksastoista luku, osoittavat saman viimeisen varoitussanoman, jota Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa kutsutaan myös nimellä ”Jeesuksen Kristuksen ilmestys”. Ensimmäisessä luvussa Jumala Isä antoi sanoman Kristukselle, joka sitten antoi sen Gabrielille, joka sitten antoi sen Johannekselle, ja tämä lähetti sen edelleen seurakunnille. Elia-sanoma, samoin kuin Ilmestyskirjan ensimmäisessä, neljännessätoista ja kahdeksannessa luvussa esitetyt sanomat, ovat yksi ja sama sanoma.

Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset. Sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala, niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa. 1. Korinttolaiskirje 14:32, 33.

Se on aina sama sanoma, sillä ”profeetat ovat profeetoille alamaiset”. Jakeissa sanaksi ”alamaiset” käännetty sana merkitsee: ”alistaa; refleksiivisesti totella: – olla kuuliaisuuden alainen (kuuliainen), asettaa alaisuuteen, alistaa alle, olla (tai tehdä) alamaiseksi (jollekin), olla (tai saattaa) alistettuna (jonkun alaisuuteen, alle), alistaa itsensä jollekin.” Kaikki profeetat ovat keskenään yksimielisiä ja ovat toisilleen alamaisia, muutoin heidän antamansa sanoma synnyttäisi sekaannusta.

Kaikki lopullisen varoitussanoman profeetalliset vertauskuvat esittävät samaa sanomaa. Herran tarkoitus on, että ne, joita kymmenen neitsyen vertauksessa pidetään ”viisaina” ja joita myös kutsutaan niiksi ”viisaiksi”, jotka ”ymmärtävät” ”tiedon lisääntymisen”, kun Danielin kirja avataan; Herran tahto on, että ”viisaat” tunnistavat erityisen sanoman, kun se avataan. Tämä tunnistaminen toteutuu soveltamalla sitä raamatullisen tutkimisen menetelmää, joka on nimenomaisesti yksilöity itse Raamatussa. Tämä menetelmä toteutetaan Jesajan kahdenkymmenennen kahdeksannen luvun mukaisesti prosessissa, jossa eri profeetalliset linjat, jotka käsittelevät jotakin raamatullista aihetta, tuodaan rinnakkain toistensa kanssa oikeiden profeetallisten tapahtumien vahvistamiseksi.

Pyydän kärsivällisyyttänne, kun päätämme tämän artikkelin tähän, ja jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.